

درس برنامه نویسی

(آشنایی با زبان برنامه نویسی C++) (رشته مهندسی برق - کنترل)

مدرس:
جواد عبدی

تعداد واحد درسی : ۲ واحد
مهر ۹۲

دلیل انتخاب درس؟

معرفی درس:

- هدف ارایه مطالب به صورت کاربردی
- برنامه نویسی به عنوان ابزار یک مهندس یا محقق
- نامحدود بودن علم و امکان پذیر نبودن داشتن همه آن
- فرض: آشنایی دانشجویها با يك زبان برنامه نویسی

توصیه های مهم:

- در این درس تنها روش یاد گیری تمرین است. لذا تمرین های زیادی ارائه خواهد شد.
- انتظار دریافت پاسخ در مورد هر سوالی را نداشته باشید.
- آموزش در کلاس. سعی کنید کلیه مطالب را در کلاس متوجه شوید و پس از کلاس پیاده کنید (در مورد مثال ها).

نمره بندی:

۳ نمره	۱- تمرین
۵ نمره	۲- میان ترم یا پروژه برنامه نویسی
۱۲ نمره	۳- پایان ترم

جهت ارسال تمرین ها: فقط و فقط به آدرسهای ایمیل

kai_ins@yahoo.com; hamidreza.chegini@gmail.com

زمان مجاز جهت ارسال:

روز قبل از تشکیل کلاس بعدی (یک هفته) - غیر قابل تمدید
 حتماً شماره تمرین در Subject قید شود.
 تمرین ها بصورت انفرادی هستند.

نام گذاری تمرین ها:

Yourname_HW3.cpp Yourname_HW3.doc
 مثال: kiani_HW1

فهرست مطالب فصل اول

11. عملگر انتساب	1. تاریخچه مختصر
12. عملگرهای محاسباتی	2. قانون نامگذاری شناسه ها
13. عملگرهای افزایش و کاهش	3. متغیرها
14. عملگر sizeof	4. اعلان متغیر
15. عملگرهای جایگزینی محاسباتی	5. تخصیص مقادیر به متغیر
16. اولویت عملگرها	6. داده های از نوع کرکتر
17. توضیحات (Comments)	7. کرکترهای مخصوص
18. توابع کتابخانه	8. رشته ها
19. برنامه در ++C	9. نمایش مقادیر داده ها
	10. دریافت مقادیر

شروع درس:

کامپیوتر و سیستم بر عهده دانشجو
دانش ابتدایی از سیستم های کامپیوتری و سخت افزار آن
به عهده دانشجو است

مقدمه:

زبان C یک زبان همه منظوره است. دستورالعمل‌های این زبان بسیار شبیه عبارات جبری و نحو آن شبیه جملات انگلیسی می باشد. این امر سبب می‌شود که C یک زبان سطح بالا باشد که برنامه‌نویسی در آن آسان است.

چرا زبان C؟

- مزایای زبان C :
 - نسبت به سایر زبان های برنامه نویسی بسیار سریع و فشرده
 - بی نهایت قابل انعطاف
 - مقدمه بسیار خوبی برای یادگیری زبان هایی مانند C# , JAVA, JAVA SCRIPT, C++ و غیره

مزایای برنامه نویسی و استفاده از کامپیوتر:

انجام کارهای تکراری بصورت دقیق با سرعت فراوان

مثال:

محاسبه حقوق کارمندان یک شرکت

چرا C++

C++ که از نسل C است، تمام ویژگی‌های C را به ارث برده است. اما برتری فنی دیگری هم دارد: C++ اکنون «شی‌گرا» است. می‌توان با استفاده از این خاصیت، برنامه‌های شی‌گرا تولید نمود. برنامه‌های شی‌گرا منظم و ساخت‌یافته‌اند، قابل روزآمد کردن‌اند، به سهولت تغییر و بهبود می‌یابند و قابلیت اطمینان و پایداری بیشتری دارند.

فصل اول

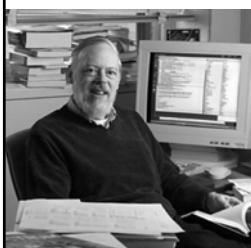
مقدمات C++

تاریخچه مخترع زبان برنامه نویسی C

دنيس ريچي مخترع زبان برنامه‌نویسی C و یکی از اعضای گروه توسعه‌دهنده سیستم‌عامل یونیکس در آزمایشگاه بل در سن هفتاد سالگی درگذشت.

بخش قابل‌توجهی از فناوری‌های مدرن مرمون کارهای او و دیگر برنامه‌نویسانی است که در روزهای اولیه انقلاب کامپیوتر، یونیکس و C را پدید آوردند.

نفوذ یونیکس در دنیای کامپیوتر نفوذی چندجانبه بود و باعث ایجاد چندین اصل در مهندسی نرم‌افزار شد که تا امروز نیز اعتبار دارند. یونیکس سیستم‌عامل منتخب اینترنت و سرآغاز جنبش اپن‌سورس بود و توانست خود را با گونه‌های مختلف سخت‌افزار هماهنگ کند.

ریچی در سال ۱۹۶۷ به آزمایشگاه بل که در آن زمان یکی از بزرگ‌ترین ارائه‌دهندگان خدمات ارتباطی در آمریکا بود پیوست و بیشتر وقت خود را در آنجا گذراند و در سال ۲۰۰۷ بازنشسته شد.

تاریخچه مختصر C++

این زبان در اوائل دهه ۱۹۸۰ توسط بیبانه استراستروپ (Bjarne Stroustrup) در آزمایشگاه بل طراحی شده. این زبان عملاً توسعه یافته زبان برنامه نویسی C می باشد که امکان نوشتن برنامه‌های ساخت یافته شیء گرا را می‌دهد.

زبان برنامه‌نویسی C++ (سی پلاس پلاس) یک زبان برنامه‌نویسی کامپیوتری عمومی با قابلیت‌های سطح بالا و سطح پایین می‌باشد. این زبان دارای قابلیت‌های انواع داده ایستا، نوشتار آزاد، چندمدلی، معمولاً زبان ترجمه شده با پشتیبانی از برنامه‌نویسی ساخت‌یافته، برنامه‌نویسی شیء‌گرا، برنامه نویسی جنریک است. زبان C++ یک زبان سطح میانی در نظر گرفته می‌شود. این زبان دارای قابلیت زبان‌های سطح بالا و پایین بصورت همزمان است. این زبان در سال ۱۹۷۹ در آزمایشگاه های بل (Bell Labs) و بر مبنای زبان سی ساخته شد و آن را "C با کلاس" نامگذاری نمودند. در سال ۱۹۸۳ به C++ تغییر نام داد. توسعه با اضافه نمودن کلاس‌ها و ویژگی‌های دیگری مانند توابع مجازی، سربارگزاری عملگرها، وراثت چندگانه، قالب توابع، و پردازش استثنا انجام شد. این زبان برنامه‌نویسی در سال ۱۹۹۸ تحت نام ISO/IEC 14882:1998 استاندارد شد.

تاریخچه مختصر ++C (ادامه)

کامپایلرها و IDE های گوناگونی برای زبان ++C وجود دارند از بین معروفترین آن ها می توان موارد زیر اشاره نمود:

Turbo C: یکی از کامپایلرهای قدیمی زبان برنامه نویسی C است اما با وجود اینکه مدت ها از تاریخ انتشار آن میگذرد همچنان یکی از محبوب ترین کامپایلرها به شمار می رود. این نرم افزار دارای ظاهر جالبی نبوده و همواره محیطی مشابه محیط داس را برای کاربران تداعی می کند چرا که از ابتدا این کامپایلر برای سیستم عامل داس نوشته شده است.

Turbo C++: یکی از زبان های برنامه نویسی قدرتمند است. این زبان در تمامی سیستم عامل ها اجرا می کند.

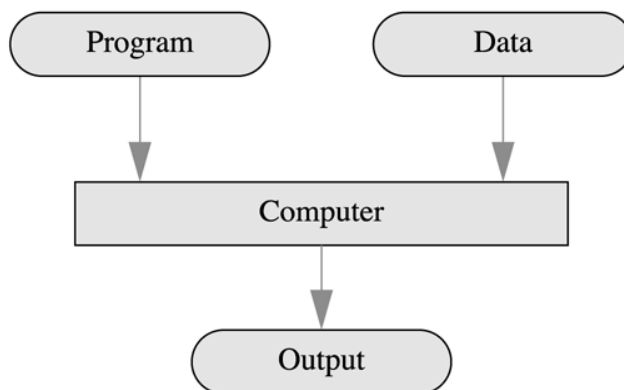
Borland C++: نام یکی از کامل ترین و مشهورترین نسخه های زبان های برنامه نویسی تحت ویندوز برای توسعه نرم افزارهای کاربردی و بانک های اطلاعاتی می باشد. این نرم افزار برنامه نویسی قابلیت پشتیبانی از سیستم عامل های جدید ویندوز تا ویندوز ۷ را دارا می باشد و در آن از تکنولوژی Client-Server استفاده شده است و امکان برنامه نویسی بروی Linux نیز در این زبان برنامه نویسی وجود دارد.

تاریخچه مختصر ++C (ادامه)

Microsoft C++/C: زبان ++C/C یکی از قدرتمندترین زبان های برنامه نویسی می باشد. منظور از ++C/C یعنی هم زبان C و هم زبان ++C است ++C خود فرزند C است و همه قابلیت های C به علاوه برخی قابلیت های جدید مثل شیء گرایی را دارا می باشد، در نتیجه، کامپایلر های ++C ، کد نوشته شده به زبان C را نیز می توانند کامپایل کنند. زبان ++C/C وابسته به یک سیستم عامل نیست یعنی شما بعد از نوشتن برنامه خود به زبان ++C/C، اگر کد استاندارد نوشته باشید می توانید با توجه به سیستم عامل (ویندوز، گنولینوکس، مک و...)، کدتان را کامپایل کنید. می توان کد ++C/C را در هر محیطی (مثلاً NotePad در ویندوز و یا gEdit در گنولینوکس) نوشته و بعد آن را بوسیله یک کامپایلر کامپایل کنیم، ولی برای راحتی کار ما می توانیم از یک IDE مناسب، نیز بهره ببریم.

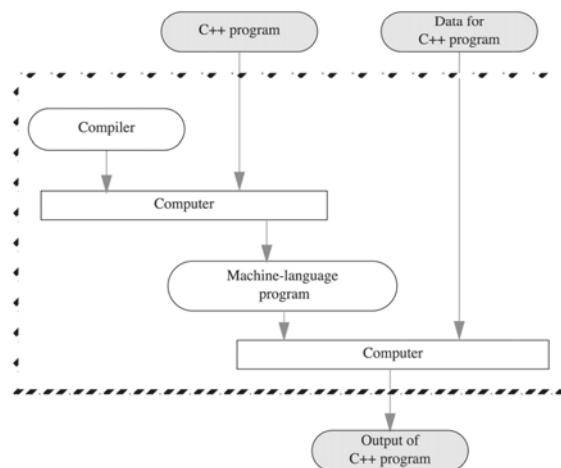
نگاهی به نحوه اجرای برنامه در زبان C++

Simple View of Running a Program

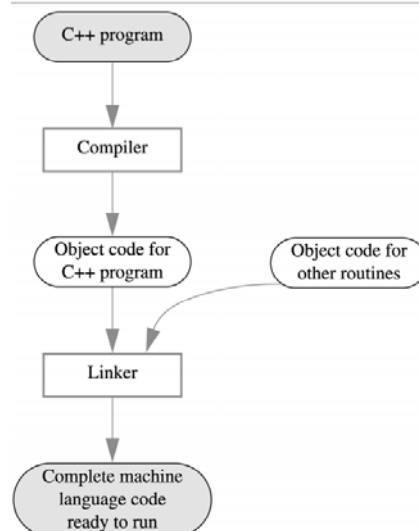
نگاهی به نحوه اجرای برنامه در زبان C++ - ادامه

Compiling and Running a C++ Program (Basic Outline)

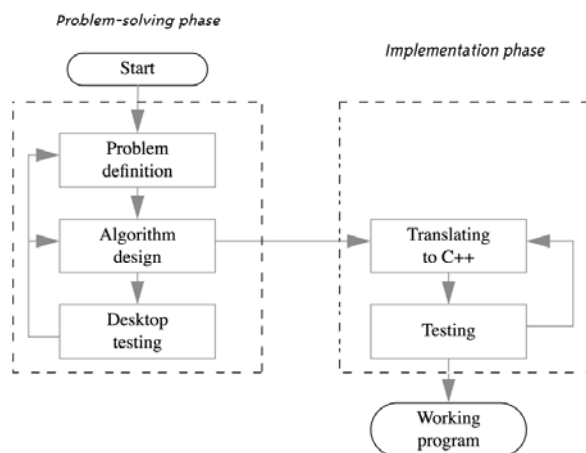
نگاهی به نحوه اجرای برنامه در زبان C++ - ادامه

Preparing a C++ Program for Running

نگاهی به نحوه اجرای برنامه در زبان C++ - ادامه

Program Design Process

قانون نامگذاری شناسه‌ها

حروف کوچک و بزرگ در نامگذاری شناسه‌ها متفاوت می‌باشند.

بنابراین xy ، xY ، XY ، Xy چهار
شناسه متفاوت از نظر $C++$ می‌باشد.

Case Sensitive

قانون نامگذاری شناسه‌ها

در نامگذاری شناسه‌ها از حروف الفباء، ارقام و زیر خط
(**underscore**) استفاده می‌شود و حداکثر طول
شناسه ۳۱ می‌باشد و شناسه بایستی با یک رقم شروع
نگردد.

قانون نامگذاری شناسه‌ها

برای نامگذاری شناسه‌ها از کلمات کلیدی نیابستی استفاده نمود. در زیر بعضی از کلمات کلیدی داده شده است.

And	Sizeof	then	xor	Template
Float	False	Friend	While	continue
extern	Private	Switch	Default	Const
delete	typedef	if	this	Virtual

لیست کامل کلمات کلیدی

متغیرها

متغیر، مکانی در حافظه اصلی کامپیوتر می‌باشد که در آنجا یک مقدار را می‌توان ذخیره و در برنامه از آن استفاده نمود. قانون نامگذاری متغیرها همان قانون نامگذاری شناسه‌ها

در اسلاید بعد به انواع داده‌ها اشاره می‌شود.

انواع داده ها

نوع داده	مقادیر	حافظه لازم
int	-32768 تا 32767	۲ بایت
unsigned int	0 تا 65535	۲ بایت
long int	-2147483648 تا 2147483647	۴ بایت
unsigned long int	0 تا 4294967295	۴ بایت
char	یک کاراکتر	۱ بایت
signed char	-128 تا 127	۱ بایت
unsigned char	0 تا 256	۱ بایت
float	1.2e-38 تا 3.4e38	۴ بایت
double	2.2e-308 تا 1.8e308	۸ بایت

24

اعلان یا فراخوانی متغیرها

قبل از آنکه در برنامه به متغیرها مقداری تخصیص داده شود و از آنها استفاده گردد بایستی آنها را در برنامه اعلان نمود.

چند مثال از اعلان متغیرها :

✓ برای اعلان متغیر X از نوع int :

int x;

✓ برای اعلان متغیرهای p و q را از نوع float که هر کدام چهار بایت از حافظه را اشغال می کنند :

float p , q ;

✓ برای اعلان متغیر next از نوع کاراکتر که می توان یکی از ۲۵۶ کاراکتر را به آن تخصیص داد و یک بایت را اشغال می کند.

char next ;

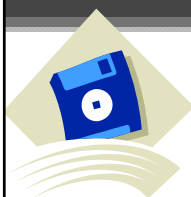
تخصیص مقادیر به متغیرها

با استفاده از عملگر `=` می توان به متغیرها مقدار اولیه تخصیص نمود.

مثال :

✓ در دستورالعمل `int x=26;` را از نوع `int` با مقدار اولیه `26` اعلان نموده است.

✓ در دستورالعمل `long a=67000, b=260;` متغیرهای `a` و `b` را از نوع `long int` تعریف نموده با مقادیر بترتیب `260` و `67000`.

داده‌های از نوع کاراکتر

برای نمایش داده‌های از نوع `char` در حافظه کامپیوتر از جدول `ASCII` استفاده می‌شود. جدول اسکی به هر یک از `۲۵۶` کاراکتر یک عدد منحصر بفرد بین `۰` تا `۲۵۵` تخصیص می‌دهد.

کامپایلر `C++` بعضی از کاراکترهای مخصوص که در برنامه می‌توان از آنها برای فرمت بندی استفاده کرد را تشخیص می‌دهد. تعدادی از این کاراکترهای مخصوص به همراه کاربرد آنها در اسلاید بعد آورده شده است.

کاراکترهای مخصوص

\n	Newline
\t	Tab
\b	Backspace
\a	Beep sound
\"	Double quote
\'	Single quote
\0	Null character
\?	Question mark
\\	Back slash

بعنوان مثال از کاراکتر \a می توان برای ایجاد صدای زنگ (beep) استفاده نمود.

```
char x = '\a';
```

28

رشته‌ها

رشته یا string عبارتست از دنباله‌ای از کاراکترها که بین " " قرار داده می‌شود. در حافظه کامپیوتر انتهای رشته‌ها بوسیله \0 ختم می‌گردد.

مثال ۱:

"BOOK STORE" یک رشته ده کاراکتری می‌باشد که با توجه به کاراکتر \0 که به انتهای آن در حافظه اضافه می‌شود جمعاً یازده بایت را اشغال می‌کند.

مثال ۲:

دقت نمایید که "w" یک رشته می‌باشد که دو بایت از حافظه را اشغال می‌کند در حالی‌که 'w' یک کاراکتر می‌باشد که یک بایت از حافظه را اشغال می‌نماید.

نمایش مقادیر داده‌ها

برای نمایش داده‌ها بر روی صفحه مانیتور از **cout** که بدنبال آن عملگر درج یعنی << قید شده باشد استفاده می‌گردد. بایستی توجه داشت که دو کاراکتر > پشت سر هم توسط ++C بصورت یک کاراکتر تلقی می‌گردد.

مثال :

✓ برای نمایش پیام good morning بر روی صفحه نمایش :

```
cout << "good morning";
```

✓ برای نمایش مقدار متغیر X بر روی صفحه نمایش :

```
cout << x ;
```

```
cout << variable-name;
```

Meaning: print the value of variable <variable-name> to the user

```
cout << "any message ";
```

Meaning: print the message within quotes to the user

```
cout << endl;
```

Meaning: print a new line

Example:

```
cout << a;
```

```
cout << b << c;
```

```
cout << "This is my character: " << my-character << " he he he"
```

```
<< endl;
```

دریافت مقادیر متغیرها

به منظور دریافت مقادیر برای متغیرها در ضمن اجرای برنامه از صفحه کلید، از **cin** که بدنبال آن عملگر استخراج یعنی << قید شده باشد می توان استفاده نمود.

مثال :

```
int x;
cout << "Enter a number:" ;
cin >> x;
```

HW1

تمرین ۱ مهم

خروجی برنامه های زیر را پس از اجرا یادداشت نمایید.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
    cout << "Salam!";
    return 0;
}
```

```
#include <iostream.h>
int main()
{
    cout << "Salam!";
    cout << "Salam!";
    cout << "Salam!";
    return 0;
}
```


HW1

تمرین ۱ مهم

خروجی برنامه های زیر را پس از اجرا یادداشت نمایید.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
    int a;
    a = 5;
    cout << "a=" << a << "\n";
    return 0;
}
```

```
#include <iostream.h>
int main()
{
    int a;
    int b, c;
    b = 2;
    c = 3; a = (b + c + 11) / 3;
    cout << "hasel=" << a << "\n";
    return 0;
}
```

عملگر انتساب

عملگر انتساب = می باشد که باعث می گردد مقدار عبارت در طرف راست این عملگر ارزیابی شده و در متغیر طرف چپ آن قرار گیرد.

مثال :

$x=a+b;$
 $x=35 ;$
 $x=y=z=26 ;$

از عملگرهای انتساب چندگانه نیز می توان استفاده نمود. که مقدار سه متغیر Z و Y و X برابر با ۲۶ می شود.

عملگرهای محاسباتی

در ++C پنج عملگر محاسباتی وجود دارد که عبارتند از :

جمع	+
تفریق	-
ضرب	*
تقسیم	/
باقیمانده	%

این عملگرها دو تایی می باشند زیرا روی دو عملوند عمل می نمایند. از طرف دیگر عملگرهای + و - را می توان بعنوان عملگرهای یکنائی نیز در نظر گرفت.

مثال ۱:

عبارت	نتیجه
$5 + 2$	7
$5 * 2$	10
$5 - 2$	3
$5 \% 2$	1
$5 / 2$	2

در حالتی که هر دو عملوند عملگرهای $\%$ ، $/$ ، $*$ ، $+$ ،
 - از نوع صحیح باشد نتیجه عمل از نوع صحیح
 می‌باشد.

مثال ۲:

عبارت	نتیجه
$5.0 + 2$	7.0
$5 * 2.0$	10.0
$5.0 - 2$	3.0
$5.0 / 2.0$	2.5

در صورتیکه حداقل یکی از عملوندهای عملگرهای $\%$ ، $*$ ،
 -، $+$ از نوع اعشاری باشد نتیجه عمل از نوع اعشاری
 می‌باشد. در اعداد اعشاری تقسیم برگشت داده نمی‌شود.

38

عملگرهای افزایش و کاهش

در $C++$ ، افزایش یک واحد به مقدار یک
 متغیر از نوع صحیح را افزایش و بطور
 مشابه کاهش یک واحد از مقدار یک متغیر
 از نوع صحیح را کاهش می‌نامند.

عملگر کاهش را با $--$ و عملگر افزایش را با $++$ نمایش می‌دهند. چون عملگرهای $++$ و
 $--$ فقط روی یک عملوند اثر دارند این دو عملگر نیز جزء عملگرهای یکتائی می‌باشند.

مثال :**سه دستور العمل :**

```
++X;
```

```
X++;
```

```
X=X+1;
```

معادل می باشند و بطریق مشابه سه دستور العمل زیر نیز معادل می باشند.

```
-- y ;
```

```
y=y-1;
```

```
y-- ;
```

از عملگرهای ++ و -- می توان بدو صورت پیشوندی و پسوندی استفاده نمود. در دستور العمل های پیچیده عملگر پیشوندی قبل از انتساب ارزیابی میشود و عملگر پسوندی بعد از انتساب ارزیابی می شود.

مثال :

```
int x=5;  
y=++x * 2;
```

پس از اجرای دستور العمل های فوق :

```
y=12
```

```
int x=5;  
y=x++ * 2;
```

پس از اجرای دستور العمل های فوق :

```
y=12
```

عملگر sizeof

sizeof از عملگرهای یکتائی می باشد و مشخص کننده تعداد بایت هائی است که یک نوع داده اشغال می کند.

مثال :

```
int x;  
cout << sizeof x ;
```

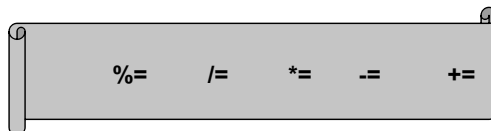
مقدار ۲ نمایش داده می شود .

```
cout << sizeof(float) ;
```

مقدار ۴ نمایش داده می شود.

عملگرهای جایگزینی محاسباتی

برای ساده تر نوشتن عبارتها در C++ ، می توان از عملگرهای جایگزینی محاسباتی استفاده نمود.

مثال :

```
y+=x ----> y=y+x  
y-=x -----> y=y-x  
y*=x -----> y=y*x
```

اولویت عملگرها

ارزیابی مقدار یک عبارت ریاضی براساس جدول اولویت عملگرها انجام می‌گردد. در ذیل جدول اولویت عملگرها براساس بترتیب از بیشترین اولویت به کمترین اولویت داده شده است.

()	پرانتهزها	چپ به راست
- + -- ++ sizeof	عملگرهای یکتایی	راست به چپ
* / %	عملگرهای ضرب و تقسیم و باقیمانده	چپ به راست
+ -	عملگرهای جمع و تفریق	چپ به راست
<< >>	عملگرهای درج و استخراج	چپ به راست
= += -= *= /= %=	عملگرهای جایگزینی و انتساب	راست به چپ

44

مهم

مثال ۱:

$$(5+2) * (6+2*2) / 2$$

با توجه به جدول اولویت عملگرها داریم که

```
7 * (6+2*2) / 2
7 * (6+4) / 2
7 * 10 / 2
70 / 2
35
```

مثال ۲:

```
int a=6 , b=2, c=8, d=12;
d=a++ * b/c ++;
cout << d << c << b << a;
```

نتیجه

1 9 2 7

HW2

تمرین ۲ مهم

1. مثال شماره ۲ را به صورت برنامه نویسی اجرا و نتایج را تحقیق نمایید.
2. در دستور زیر مقدار **X** پس از اجرای دستور چقدر است؟

$$X = (3 * 9 * (3 + (9 * 3 / (3))));$$
3. کد زیر چه چیزی را چاپ می کند؟
`cout << “*\n**\n***\n****\n*****\n”`
4. برنامه ای بنویسید که پنج عدد صحیح را بخواند و بزرگترین و کوچکترین آنها را بدست آورد و چاپ کند.
5. برنامه ای بنویسید که یک عدد صحیح را بخواند و مشخص کند این عدد فرد است یا زوج؟
6. برنامه ای بنویسید که دو عدد صحیح را بخواند و مشخص کند که آیا اولی مضربی از دومی است یا خیر؟
7. برنامه ای بنویسید که توان ۲ و توان ۳ اعداد یک تا ۱۰ را به صورت یک جدول چاپ کند.

توضیحات (Comments)

توضیحات در برنامه باعث خوانائی بیشتر و درک بهتر برنامه میشود. بنابراین توصیه بر آن است که حتی الامکان در برنامه‌ها از توضیحات استفاده نمائیم. در ++C، توضیحات بدو صورت انجام می‌گیرد که در اسلایدهای بعد به آن اشاره شده است.

الف: این نوع توضیح بوسیله // انجام می‌شود. که کامپیوتر هر چیزی را که بعد از // قرار داده شود تا انتهای آن خط اغماض می‌نماید.

مثال:

```
c=a+b; //c is equal to sum of a and b
```

ب: توضیح نوع دوم با /* شروع شده و به */ ختم می‌شود و هر چیزی که بین /* و */ قرار گیرد اغماض می‌نماید.

مثال:

```
/* this is a program
to calculfate sum of
n integer numbers */
```

توابع کتابخانه و نحوه فراخوانی آن

زبان C++ مجهز به تعدادی توابع کتابخانه می‌باشد. بعنوان مثال تعدادی توابع کتابخانه برای عملیات ورودی و خروجی وجود دارند. معمولاً توابع کتابخانه مشابه، بصورت برنامه‌های هدف (برنامه ترجمه شده بزبان ماشین) در قالب فایل‌های کتابخانه دسته بندی و مورد استفاده قرار می‌گیرند. این فایلها را **فایل‌های header** می‌نامند و دارای پسوند **.h** می‌باشند.

برای استفاده از توابع کتابخانه خاصی بایستی نام فایل **header** آنرا در ابتدای برنامه در دستور **#include** قرار دهیم.

< اسم فایل header > #include

تعدادی از فایل‌های Header

فایل هیدر	شرح	نوع	تابع
stdlib.h	قدرمطلق i	int	abs(i)
math.h	کسینوس d	double	cos(d)
math.h	e^x	double	exp(d)
math.h	$\log_e d$	double	log(d)
math.h	$\text{Log}_{10} d$	double	log10(d)
math.h	سینوس d	double	sin(d)
math.h	جذر d	double	sqrt(d)
string.h	تعداد کرکترهای رشته S	int	strlen(s)
math.h	تانژانت d	double	tan(d)
stdlib.h	کداسکی کرکتر c	int	toascii(c)
stdlib.h	تبدیل به حروف کوچک	int	tolower(c)
stdlib.h	تبدیل به حرف بزرگ	int	toupper(c)

برنامه در C++

اکنون با توجه به مطالب گفته شده قادر خواهیم بود که تعدادی برنامه ساده و کوچک به زبان C++ بنویسیم. برای نوشتن برنامه بایستی دستورالعملها را در تابع **main()** قرار دهیم و برای اینکار می توان به یکی از دو طریقی که در اسلایدهای بعد آمده است ، عمل نمود.

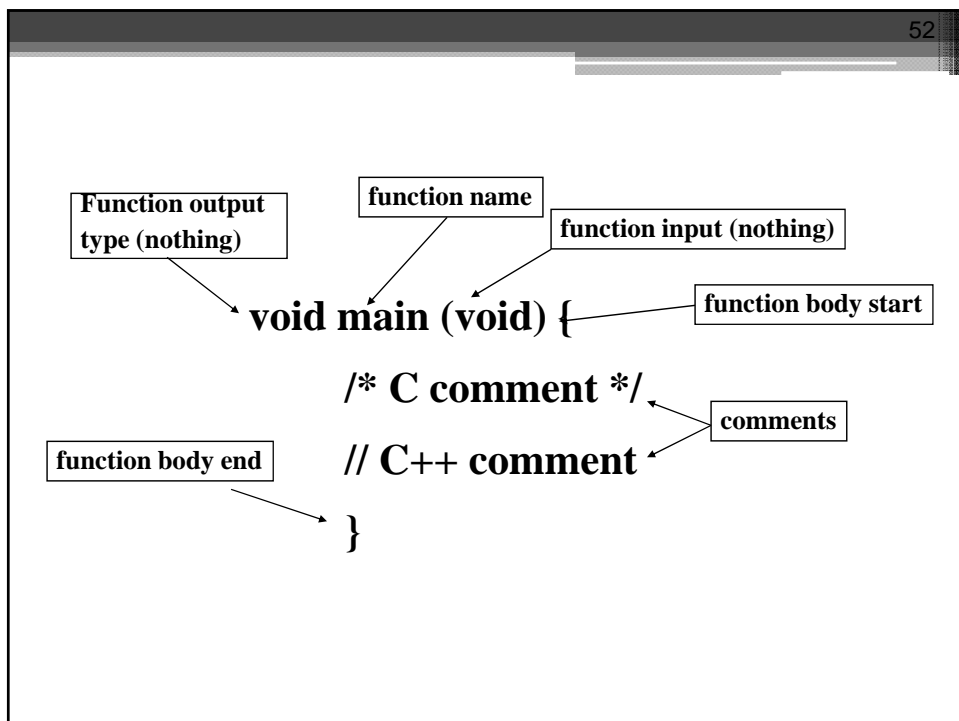
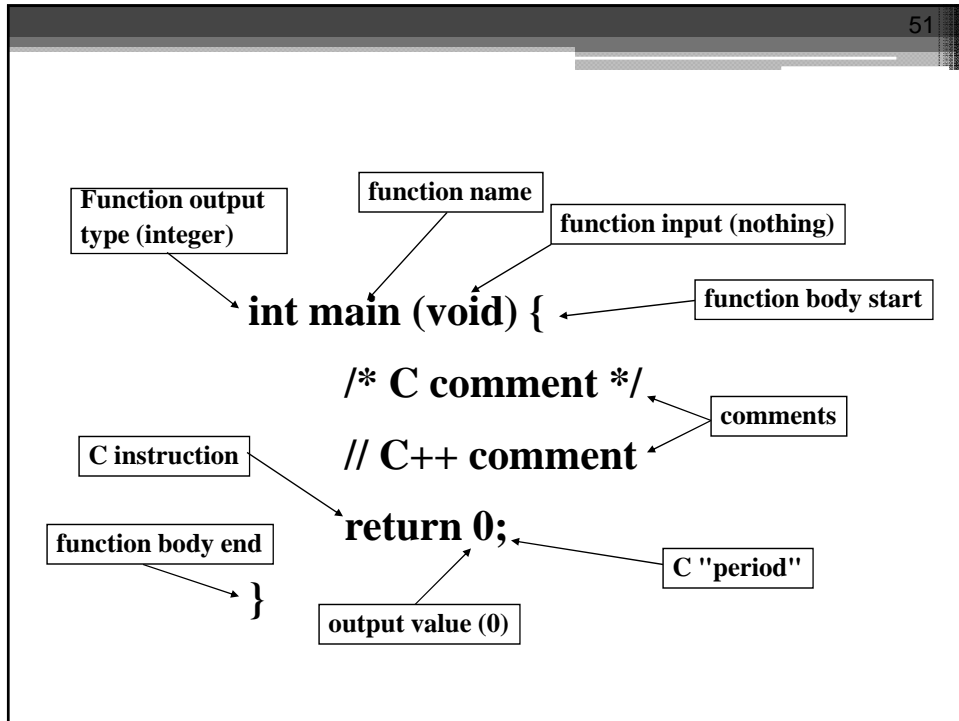
50

روش دوم:

```
#include < >
void main()
{
    دستورالعمل ۱ ;
    دستورالعمل ۲ ;
    .
    .
    .
    دستورالعمل n ;
}
```

روش اول:

```
#include < >
int main()
{
    دستورالعمل ۱ ;
    دستورالعمل ۲ ;
    .
    .
    .
    دستورالعمل n ;
    return 0 ;
}
```


نکات

□ **error**: به خطاهای برنامه نویسی **error** می گویند.

□ **انواع خطاها در برنامه نویسی:**

□ خطاهای زمان **compile (compile errors)**:

□ مانع کامپایل صحیح برنامه می شوند.

□ خطاهای زمان **link (Link errors)**:

□ برای کامپایل مزاحمتی ایجاد نمی کنند اما مانع **Link** برنامه می شوند.

□ خطاهای زمان اجرا: **(Run time errors)**:

□ کامپایل و **Link** با موفقیت انجام می شود ولی اجرای برنامه دچار اشکال می شود .

error

□ **حسن سیب را خورد.**

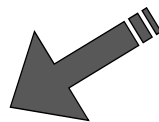
□ **هسن سیب را خورد.**
□ **متناظر با خطای کامپایل**

□ **را حسن خورد سیب.**
□ **متناظر با خطای Link**

□ **سیب حسن را خورد.**
□ **متناظر با خطای زمان اجرا**

55

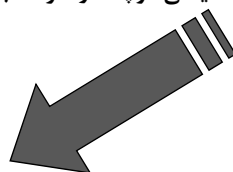
برنامه ای که پیغام **C++ is an object oriented language** را روی صفحه مانیتور نمایش می دهد.


```
#include <iostream.h>  
int main()  
{  
cout << "C++ is an object oriented language \n" ;  
return 0 ;  
}
```

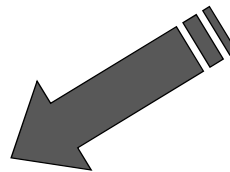
56

برنامه زیر یک حرف انگلیسی کوچک را گرفته به حرف بزرگ تبدیل می نماید.


```
#include <iostream.h>  
#include <stdlib. h>  
int main()  
{  
char c1 , c2;  
cout << "Enter a lowercase letter:"  
cin >> c1;  
c2 = toupper(c1);  
cout << c2 << endl;  
return 0; }
```

دو عدد از نوع اعشاری را گرفته مجموع و حاصلضرب آنها را محاسبه و نمایش می دهد.


```
#include <iostream.h>
int main()
{
float    x,y,s,p ;
cin >> x >> y ;
s= x+y ;
p=x*y;
cout << s <<endl << p;
return 0 ;
}
```

فصل دوم

ساختارهای تصمیم گیری و
تکرار

فهرست مطالب فصل دوم

1. عملگر های رابطه ای
2. عملگر شرطی
3. دستورالعمل شرطی
4. عملگر کاما
5. عملگر های منطقی
6. دستورالعمل For

عملگرهای رابطه ای

از این عملگرها برای تعیین اینکه آیا دو عدد با هم معادلند یا یکی از دیگری بزرگتر یا کوچکتر می باشد استفاده می گردد. عملگرهای رابطه ای عبارتند از:

= =	مساوی
!=	مخالف
>	بزرگتر
> =	بزرگتر یا مساوی
<	کوچکتر
< =	کوچکتر یا مساوی

عملگر شرطی

شکل کلی عملگر شرطی بصورت زیر می باشد:

```
expression _ test ? expression _ true : expression _ false
```

عملگر شرطی تنها عملگری در ++C می باشد که دارای سه عملوند می باشد.

یعنی:

```
*****?*****.*****
```

مثال ۱ :

```
int x=10, y=20, b;
B = (x>y) ? x : y ;
```

این دو دستور العمل باعث میشوند که ماکزیمم مقادیر y و x در b قرار بگیرد.

مثال ۲ :

```
x>=10 ? cout << "passed" : cout << "failed" ;
```

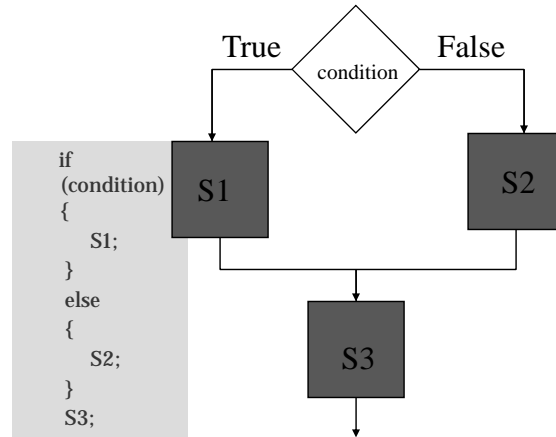
اگر مقدار x بزرگتر یا مساوی ده باشد رشته `passed` در غیر اینصورت رشته `failed` نمایش داده میشود.

دستور العمل شرطی IF

توسط این دستور شرطی را تست نموده و بسته به آنکه شرط درست یا غلط باشد عکس العمل خاصی را نشان دهیم.

```

if (عبارت)
{
    دستورالعمل 1 ;
    ...
    دستورالعمل n ;
}
else
{
    دستورالعمل 1 ;
    ...
    دستورالعمل n ;
}
    
```


مثال ۱:

```

if(x != y)
{
    cout << x ;
    ++ x ;
}

else
{
    cout << y ;
    y ;
}
    
```


مثال ۲:

برنامه زیر یک عدد اعشاری را از ورودی گرفته جذر آنرا محاسبه می نماید.

```
#include <iostream.h>
#include <math . h>
int main()
{
float x,s;
cin >> x ;
if( x < 0 )
cout << " x is negative" << endl ;
else
{
s = sqrt(x) ;
cout << s << endl ;
}
return 0;
}
```

عملگر کاما

تعدادی عبارت را می توان با کاما بهم متصل نمود و تشکیل یک عبارت پیچیده تری را داد. این عبارتها به ترتیب از چپ به راست ارزیابی شده و مقدار عبارت معادل عبارت n می باشد.

(عبارت n , ..., عبارت 3 , عبارت 2 , عبارت 1)

مثال:

اگر داشته باشیم `int a=2, b=4, c=5`; عبارت زیر را در نظر بگیرید:

`(++ a, a+b, ++ c, c+b)`

مقدار عبارت برابر است با `b+c` که معادل 10 می باشد.

عملگرهای منطقی

با استفاده از عملگرهای منطقی می توان شرطهای ترکیبی در برنامه ایجاد نمود.
عملگرهای منطقی عبارتست از:

AND

OR

NOT

که در `C++` به ترتیب بصورت زیر نشان داده میشود.

&&

||

!

جدول درستی سه عملگر شرطی

a	b	a b
1	1	1
1	0	1
0	1	1
0	0	0

Or

a	b	a b
true	true	True
true	false	True
false	true	True
false	false	False

And

a	b	a && b
true	true	True
true	false	False
false	true	False
false	false	False

Not

a	!a
true	False
false	True

70

چند مثال :

```
if ((x = 5) || (y != 0))
    cout << x << endl ;
```

اگر x برابر با 5 یا y مخالف صفر باشد مقدار x نمایش داده شود .

```
if (!x)
    x = 0 ;
```

اگر مقدار x مخالف صفر باشد، آنگاه x برابر با صفر شود .

برنامه زیر طول سه پاره خط را از ورودی گرفته مشخص می نماید که آیا تشکیل یک مثلث میدهد یا خیر؟

```
#include < iostream.h >
int main()
{
float a, b, c;
cout << "Enter three real numbers" << endl ;
cin >> a >> b >> c;
if(( a < b + c) &&(b < a+c) &&(c < a+b))
cout << "It is a triangle" ; // Yani yek 3 zeliie ast
else
cout << "Not a triangle" ; // Yani yek 3 zeliie nist
return 0 ;
}
```

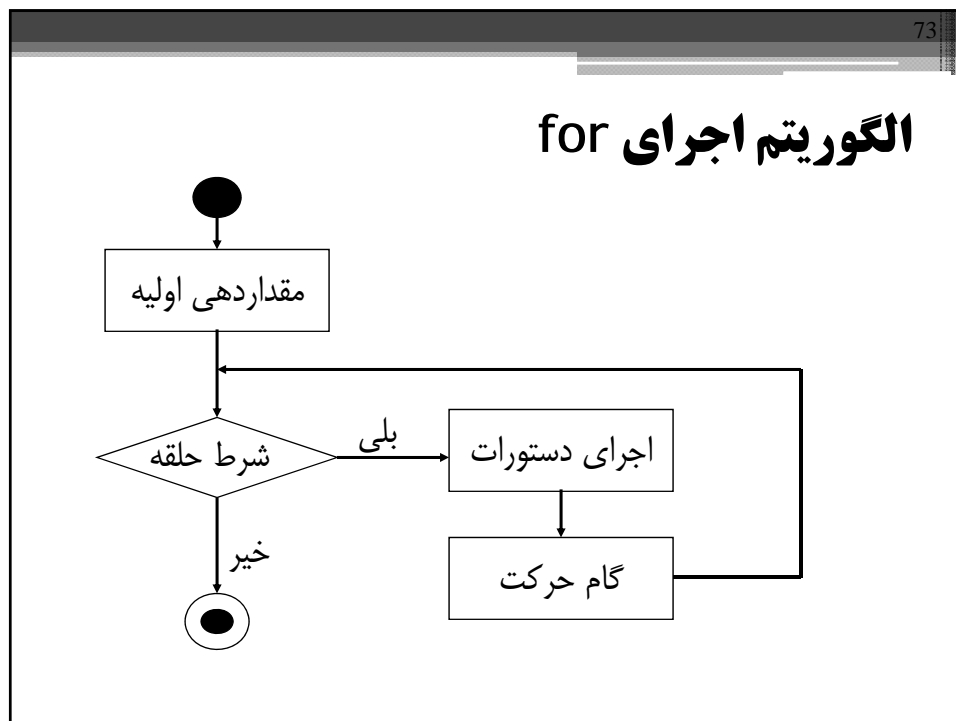
HW3

تمرین ۳

دستور العمل For

از دستور العمل **for** برای تکرار دستورالعملها استفاده میشود. شکل کلی دستور **for** بصورت زیر می باشد:

```
(عبارت 3 ; عبارت 2 ; عبارت 1)
for
{
دستورالعمل 1 ;
دستورالعمل 2 ;
.
.
.
دستورالعمل n ;
}
```


74

برنامه زیر عدد صحیح و مثبت n را از ورودی گرفته فاکتوریل آنرا محاسبه و نمایش می‌دهد.

```

#include <iostream.h>
int main()
{
  int n, i;
  long fact = 1;
  cout << "Enter a positive integer number";
  cin >> n;
  for(i=1; i<=n; ++i)
    fact *= i;
  cout << fact << endl;
  return 0;
}
  
```

75

برنامه زیر ارقام 0 تا 9 را نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
int j=0 ;
for( ; j <= 9 ; )
    cout << j++ << endl;
return 0 ;
}
```

HW3

تمرین ۳

76

برنامه زیر مجموع اعداد صحیح و متوالی بین 1 تا n را محاسبه نموده و نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
int n, i=1 ;
long s = 0 ;
cin >> n ;
for( ; i<=n; i++)
    s += i;
cout << s ;
return 0 ; }
```

HW3

تمرین ۳

برنامه زیر کلیه اعداد سه رقمی که با ارقام 1، 2، 3 ایجاد می‌شوند را نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
    int i,j,k,n;
    for(i=1; i<=3; ++i)
        for(j=1; j<=3; ++j)
            for(k=1; k<=3; ++k)
            {
                n=i*100 + j*10+k;
                cout << n << '\n';
            }
    return 0 ;
}
```

HW3

تمرین ۳

HW3

تمرین ۳

1. کد برنامه های تمرینهای اسلایدهای ۷۱، ۷۵، ۷۶ و ۷۷ را نوشته و خروجی آن را به عنوان خروجی برنامه ارسال کنید.
2. برنامه ای بنویسید که یک عدد صحیح را پرسیده و تمام مقادیر بین این اعداد (و خروجی آن) تا عددی که ۱۰ واحد بزرگتر از آن باشد چاپ نماید. (بدین معنا که اگر ورودی عدد ۵ باشد خروجی اعداد ۵ تا ۱۵ را چاپ نماید.)
3. برنامه ای بنویسید که از شما عددی معادل با تعداد روز را بپرسد و سپس این مقدار را برحسب هفته و روز بدست آورد. برای مثال باید ۱۸ روز را به ۲ هفته و ۴ روز تبدیل نماید.

فصل سوم

سایر ساختارهای تکرار

فهرست مطالب فصل سوم

1. دستورالعمل while
2. دستورالعمل do while
3. دستورالعمل break
4. دستورالعمل continue
5. دستورالعمل switch
6. تابع cin.get()
7. عملگر static_cast<>()
8. جدول اولویت عملگرها

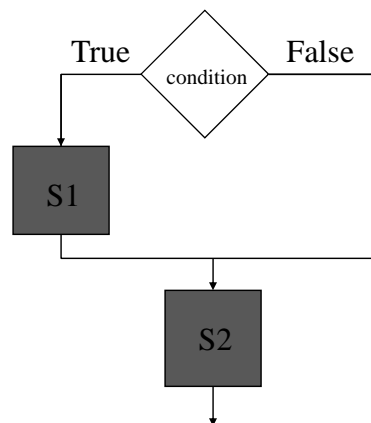
دستور العمل while

از این دستور العمل مانند دستور العمل **for** برای تکرار یک دستور العمل ساده یا ترکیبی استفاده می‌گردد. شکل کلی این دستور العمل بصورت زیر می‌باشد.

```
while( شرط )
{
    دستور العمل ۱ ;
    دستور العمل ۲ ;
    .
    .
    دستور العمل n ;
}
```

while (condition)

```
{
    while( شرط )
    {
        دستور العمل S1 ;
        دستور العمل S2 ;
        .
        .
        دستور العمل n ;
    }
}
```


تمرین شماره ۴

۱- خروجی برنامه زیر را تحقیق نمایید. نوشتن و ارسال برنامه الزامی است

```
#include <iostream.h>
void main()
{
    int a,b,c;
    cin >> a >> b >> c;
    if (a <=b)
    {
        cout << "min is " << a << endl;
    }
    else
    {
        cout << " min is " << b << endl;
    }
    cout << "happy now?" << endl;
}
```

تمرین شماره ۴

۲- خروجی برنامه زیر را تحقیق نمایید. نوشتن و ارسال برنامه الزامی است

```
//read 100 numbers from the user and output their sum
#include <iostream.h>
void main()
{
    int i, sum, x;
    sum=0;
    i=1;
    while (i <= 100)
    {
        cin >> x;
        sum = sum + x;
        i = i+1;
    }
    cout << "sum is " << sum << endl;
}
```

تمرین شماره ۴

۳- برنامه ای بنویسید که از کاربر بپرسد

“آیا مایل هستید که برنامه خاتمه یابد؟ (Y/N)”

Do you want to use this program? (Y/N)

اگر کاربر با **Y** جواب دهد برنامه خاتمه یابد و بنویسد
“برنامه بسته شد.”

the program terminated

اما اگر با **N** جواب دهد

“آیا واقعاً مایل هستید که از برنامه خارج نشوید؟ (Y/N)”

Are you really sure you do not want to use this program? (Y/N)

اگر کاربر با **N** جواب دهد برنامه تمام شود در غیر این صورت بنویسد

“آیا واقعاً واقعاً مایل هستید که از برنامه خارج نشوید؟ (Y/N)”

Are you really really sure you do not want to use this program? (Y/N)

و به همین صورت هر دفعه یک واقعاً (really) به برنامه اضافه نماید.

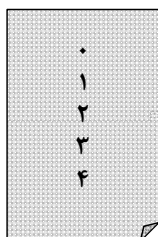
تفاوت دستورهای for و while

دستورالعمل **for** زمانی استفاده میشود که تعداد دفعات تکرار از قبل مشخص و معین باشد. در صورتیکه تعداد دفعات تکرار مشخص نباشد بایستی از دستورالعمل **while** استفاده نمود.

مثال :

```
int x=0
while(x<5)
cout << x ++<< endl;
```

با اجرای قطعه برنامه فوق مقادیر زیر نمایش داده میشود :


```
0
1
2
3
4
```

endl چیست؟

این دستور به معنی End line یعنی برای رفتن به سطر بعدی هستش که عمل Enter رو برای شما انجام میده. به طور مثال دستور زیر:

```
Cout<<"ashiyane"<<endl
```

بعد از چاپ عبارت یک سطر به پایین خواهد رفت

دستور زیر معادل دستور بالا هستش با قرار دادن عبارت \n عمل Enter اعمال می شود.

```
Cout<<"ashiyane \n"
```

برنامه فوق n مقدار از نوع اعشاری را گرفته میانگین آنها را محاسبه و در متغیر avg قرار می دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
    int count = 0 , n;
    float x, sum = 0 , avg ;
    cin >> n ; /* تعداد مقادیر ورودی n*/
    while(count < n){
        cin >> x ;
        sum += x ;
        ++ count ; }
    avg = sum / n ;
    cout << avg << endl;
    return 0 ; }
```

دستورالعمل do while

این دستورالعمل نیز برای تکرار یک دستورالعمل ساده یا ترکیبی استفاده می شود. شکل کلی این دستورالعمل بصورت زیر می باشد.

```
do
{
    دستورالعمل ۱ ;
    دستورالعمل ۲ ;
    .
    دستورالعمل n ;
} while( شرط );
```

تفاوت دستورهای while و do while

در دستورالعمل while ابتدا مقدار شرط ارزیابی شده اما در دستورالعمل do while ابتدا دستورالعمل اجرا شده سپس مقدار شرط ارزیابی می‌گردد. بنابراین دستورالعمل do while حداقل یک بار انجام میشود.

مثال :

```
#include <iostream.h>
int main()
{
int count = 0;
do
cout << count ++<<endl ;
while(count <= 9);
return 0 ; }
```

ارقام 0 تا 9 را روی ده خط نمایش می‌دهد

دستورالعمل break

این دستورالعمل باعث توقف دستورالعملهای تکرار (**for** , **while** , **do while**) شده و کنترل به خارج از این دستورالعملها منتقل می نماید.

Break

مثال ۱:

```
#include <iostream.h>

int main()
{
    float x, s=0.0 ;
    cin >> x ;
    while(x <= 1000.0) {
        if(x < 0.0){
            cout << "Error-Negative Value" ;
            break;
        }
        s += x ;
        cin >> x ;}
    cout << s << endl ;
    return 0 ; }
```

مثال ٢:

```

#include <iostream.h>
int main()
{
int count = 0 ;
while(1)
{
count ++ ;
if(count > 10 )
break ;
}
cout << "counter : " << count << "\n";
return 0 ;
}

```

مثال ٣:

```

#include <iostream.h>
void main()
{
int count;
float x, sum = 0;
cin >> x ;
for(count = 1; x < 1000 . 0; ++ count )
{
cin >> x ;
if(x < 0.0) {
cout << "Error – Negative value " <<endl;
break ;
}
sum += x ; }
cout << sum << '\n' ; }

```


مثال ۴:

```

#include <iostream.h>
int main()
{
float x , sum = 0.0 ;
do
{
cin >> x ;
if(x < 0.0)
{
cout << "Error – Negative Value" << endl ;
break ;
}
sum += x ;
} while(x <= 1000.0);
cout << sum << endl ;
return 0 ;
}

```

دستورالعمل continue

از دستورالعمل **continue** می‌توان در دستورات عملیاتی تکرار **for** ، **while** ، **do while** استفاده نمود. این دستورالعمل باعث می‌شود که کنترل بابتدای دستورالعملی تکرار منتقل گردد.

Continue

مثال ۱:

```

#include <iostream.h>
int main()
{
    float x, sum = 0.0 ;
    Do
    {
        cin >> x ;
        if(x < 0 . 0)
        {
            cout << "Error" << endl ;
            continue ;
        }
        sum += x ;
    } while(x <= 1000.0) ;
    cout << sum ;
    return 0 ;
}

```

مثال ۲:

```

#include <iostream.h>
int main()
{
    int n , navg = 0;
    float x, avg, sum = 0;
    cin >> n; /* عبارت از تعداد اعداد ورودی * /
    for (int count = 1 ; count <=n; ++ count )
    {
        cin >> x;
        if(x < 0)
            continue;
        sum += x;
        ++ navg;
    }
    avg = sum / navg;
    cout << avg << endl;
    return 0;
}

```

دستور العمل switch

همانطور که می دانید از دستور العمل شرطی (if else) می توان بصورت تودرتو استفاده نمود ولی از طرفی اگر عمق استفاده تو در تو از این دستور العمل زیاد گردد، درک آنها مشکل میشود . برای حل این مشکل ++C ، دستور العمل switch که عملاً یک دستور العمل چند انتخابی می باشد را ارائه نموده است.

switch

case

شکل کلی دستور العمل Switch

```
switch(عبارت)
{
case valueone : statement;
                break;
: case valuetwo: statement;
  break;

case valuen : statement;
  break;
default: statement ;
}
```

شكل كلي دستور العمل Switch

```

switch (عبارة) {
  case مقدار ١ :
      دستورات ١
      break ;
  case مقدار ٢ :
      دستورات ٢
      break ;
  .
  .
  .
  default :
      دستورات n
}

```

مثال ١ :

```

#include <iostream.h>
void main()
{
  unsigned int n ;
  cin >> n;
  switch(n)
  {
    case 0:
      cout << "ZERO" << endl ;
      break;
    case 1:
      cout << "one" << endl ;
      break ;
    case 2:
      cout << "two" << endl ;
      break;
    default :
      cout << "default" << endl;
  } /* end of switch statement */
}

```

مثال ٢ :

```

#include <iostream.h>
void main()
{
    unsigned int n;
    cin >> n;
    switch(n) {
    case 0 :
    case 1:
    case 2:
        cout << "Less Than Three" << endl;
        break;
    case 3:
        cout << "Equal To Three" << endl ;
        break;
    default:
        cout << "Greater Than Three" << endl;
    }
}

```

مثال ٣ :


```

char ch;
switch (ch) {
    case '+':
        r = x + y;
        break;
    case '-':
        r = x - y;
        break;
    case '*':
        r = x * y;
        break;
    case '/':
        r = x / y;
        break;
    case '%':
        r = x % y;
        break;
    case '^':
        r = x ^ y;
        break;
    default :
        r = 0;
        printf
        ("Invalid operator.");
}

```

107

تابع `cin.get()`:

این تابع یک کاراکتر را از صفحه کلید می‌گیرد. برای استفاده از این تابع در ابتدای برنامه بایستی داشته باشیم:

```
#include <iostream.h>
```

108

قطعه برنامه ذیل یک کاراکتر را از صفحه کلید گرفته و نمایش می‌دهد.

```
char x;
x = cin.get();
cout << x ;
```

برنامه ذیل یک سطر متن انگلیسی که به CTRL Z ختم میشود را گرفته دقیقاً نمایش می دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
char x;
while((x = cin.get() !=EOF))
cout << x ;
return 0 ;
}
```

EOF به معنی End of File می باشد که در iostream.h تعریف شده و مقدار آن برابر با (-) می باشد. مقدار آن در سیستم عامل DOS عبارتست از ctrl z .

در قطعه برنامه ذیل از تابع `cin.get()` و دستور `switch` استفاده شده است.

```
char x;
x = cin.get();
switch(x) {
case 'r':
case 'R':
cout << "RED" << "\n";
break;
case 'b':
case 'B':
cout << "BLUE" << endl;
break;
case 'y':
case 'Y':
cout << "YELLOW" << endl;
}
```

برنامه ذیل یک سطر متن انگلیسی را گرفته کاراکترهای خالی (blank) آنرا حذف نموده و نمایش میدهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
char next;
while((next = cin.get() ) !=EOF)
if(next != ' ')
cout << next ;
return 0 ;
}
```

عملگر static_cast

از این عملگر برای تبدیل موقت یک نوع **data** به نوع دیگر استفاده می‌شود. این عملگر یک عملگر یکتائی می‌باشد.

113

مثال ۱:

```
int x = 25 ;
float y ;
y = static_cast
< float >(x) ;
```

مقدار x موقتاً بصورت اعشاری در می آید و در نتیجه مقدار y برابر با 25.0 می شود. بایستی توجه داشت که نوع متغیر x عوض نمی شود بلکه موقتاً مقدار آن بصورت اعشاری در آمده است.

114

مثال ۲:

```
float x = 14.75 ;
cout << static_cast
< int >(x) << endl;
cout << x ;
```

ابتدا مقدار ۱۴ نمایش داده میشود و سپس مقدار ۱۴.۷۵ نمایش داده میشود.

جدول اولویت عملگرها

()	چپ به راست
Static_cast < > () ++ -- + - sizeof	راست به چپ
* / %	چپ به راست
+ -	چپ به راست
<< >>	چپ به راست
< <= > >=	چپ به راست
== !=	چپ به راست
? :	راست به چپ
= += -= *= /= %=	راست به چپ
,	چپ به راست

HW4

تمرین ۴

موعد تحویل: ۱۳۹۲/۰۸/۲۱

1. کد برنامه های تمرینهای اسلایدهای ۸۳، ۸۴، ۸۴، ۹۴، ۹۵، ۹۷، ۱۰۰ و ۱۰۶ را بازنویسی نموده و خروجی آنها را به گزارش کار ارسال نمایید.
2. برنامه ای اسلاید ۸۵ را پیاده سازی و توضیح دهید.

فصل چهارم

اعداد تصادفی

فهرست مطالب فصل چهارم

1. تولید اعداد تصادفی
2. تعریف نوع داده (typedef)
3. داده های از نوع شمارشی
4. فرمت های مختلفه مقادیر خروجی

اعداد تصادفی

مقادیر تصادفی یا شانسی در اکثر برنامه‌های کاربردی در زمینه شبیه سازی و بازیهای کامپیوتری نقش مهمی را ایفا می‌نمایند. برای ایجاد یک عدد تصادفی صحیح بین ۰ و ۳۲۷۶۷ بایستی از تابع `rand()` استفاده نمائیم.

rand()

برنامه زیر 10 عدد تصادفی بین 0 و 32767 را ایجاد می‌نماید.

```
#include <stdlib.h>
#include <iostream.h>
int main()
{
for(int j=1; j<=10; ++j)
cout << rand( ) << '\n';
return 0 ;
}
```

نکته:

اگر برنامه فوق را چندبار اجرا نمائیم جواب یکسانی را از کامپیوتر می گیریم. برای تصادفی کردن اعداد می بایستی از تابع `srand()` استفاده نمائیم. این تابع به یک آرگومان صحیح از نوع `unsigned` نیاز دارد. به این آرگومان `seed` گفته می شود.

برنامه زیر 10 عدد تصادفی بین 0 و 32767 را ایجاد می نماید. (`srand()`)

```
#include <stdlib.h>
#include <iostream.h>
int main( )
{
    unsigned seed;
    cout << "Enter seed value : ";
    cin >> seed ;
    srand(seed);
    for(int j=1; j<=10; ++j)
        cout << rand( ) << '\n';
    return 0 ;
}
```

برنامه زیر نتیجه پرتاب دو تاس را نمایش می دهد.

```
#include <iostream.h>
#include <stdlib.h>
int main( )
{
    unsigned seed, d1, d2;
    cout << "Enter seed: ";
    cin >> seed ;
    srand(seed) ;
    d1= 1+rand()% 6 ;
    d2= 1+rand()% 6 ;
    cout << d1 << " " << d2 ;
    return 0 ;
}
```

برنامه زیر 10 اعداد شانس بین 0 و 1 را نمایش می‌دهد.

```
#include <stdlib.h>
#include <iostream.h>
int main()
{
    unsigned seed ;
    cout << "Enter seed: " ;
    cin >> seed ;
    srand (seed) ;
    for (int i=1; i<=10; ++i)
        cout << rand() / 32768.0 << endl ;
    return 0 ;
}
```

تعریف نوع داده (typedef)

از **typedef** می‌توان برای تعریف نوع داده‌های جدید که معادل نوع داده‌های موجود باشد استفاده نمود. شکل کلی عبارتست از :

typedef type newtype;

نشاندنده نوع داده موجود

اسم جدید

مثال

```
typedef int integer;
```

حال می‌توان **x** و **y** را بصورت زیر تعریف نمود :

```
integer x,y;
```

داده‌های از نوع شمارشی

بمنظور معرفی داده‌های از نوع شمارشی از کلمه **enum** استفاده می‌گردد.
مثال :

```
enum color {red, blue, green, yellow, brown} ;
```

color یک نوع داده شمارشی می‌باشد.

چند مثال :

```
enum status {married, devorced, vidow, single};
status a ;
a= single ;
```

```
enum days {sat, sun, mon, tue, wed, thr, fri};
```

```
enum bread {lavash, fantezi, taftoon, barbari};
```

```
enum color { yellow, red=2, brown, white };
color x=brown;
```

توجه:

بایستی در نظر داشت که داده‌های از نوع شمارشی در عملیات ورودی و خروجی شرکت نمی‌نمایند. عبارت دیگر مقادیر داده‌های از نوع شمارشی بایستی در برنامه تعیین نمود. دستورات `cout` و `cin` در مورد داده‌های شمارشی نمی‌توان استفاده نمود.

فرمت‌های مختلف مقادیر خروجی

مقدار `x` بطور غیر علمی با نقطه اعشار ثابت نمایش داده می‌شود.

```
include <omanip.h>
double x=1050 ;
cout << setiosflags(ios :: fixed | ios: : showpoint ) <<
setw(23) << setprecision(2) << x << endl ;
```

مقدار `x` با دو رقم اعشار نمایش داده می‌شود.

مقدار `x` با طول میدان ۲۳ نمایش داده می‌شود.

بنابراین مقدار `x` بصورت زیر نمایش داده می‌شود:

1050.00 شانزده ستون خالی

فصل پنجم

آرایه ها

فهرست مطالب فصل پنجم

1. آرایه یک بعدی
2. آرایه دو بعدی (ماتریس ها)

آرایه یک بعدی

آرایه یک فضای پیوسته از حافظه اصلی کامپیوتر می باشد که می تواند چندین مقدار را در خود جای دهد.

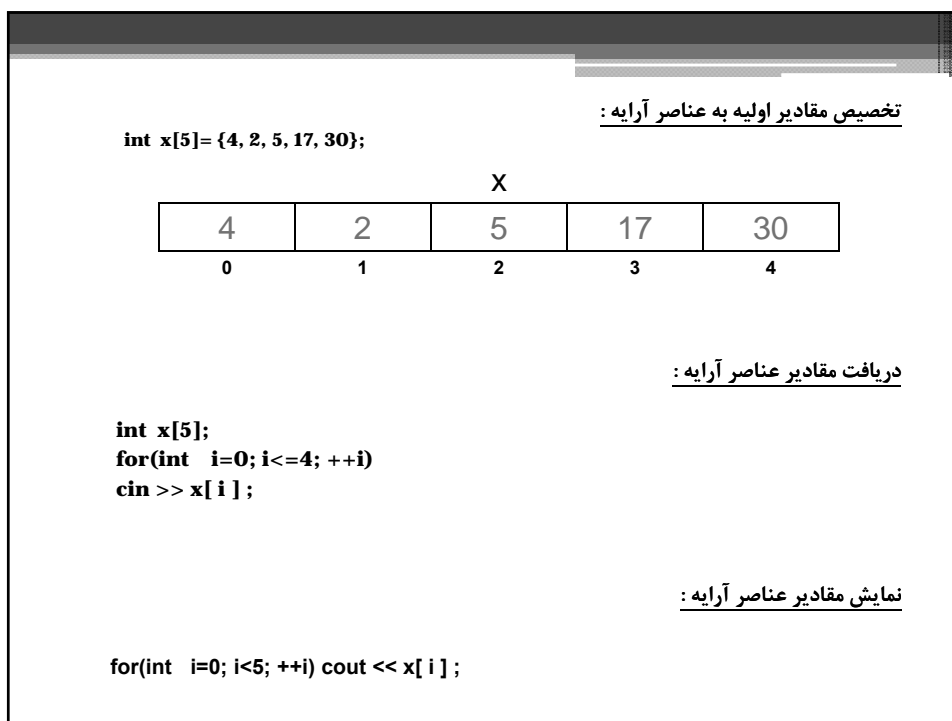
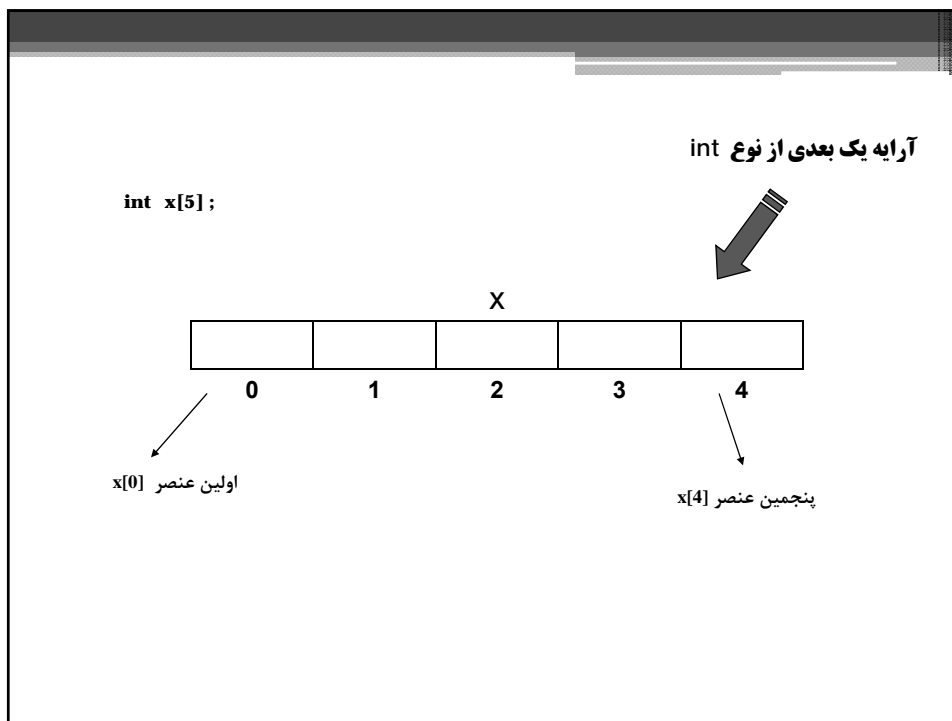
کلیه عناصر یک آرایه از یک نوع می باشند.

عناصر آرایه بوسیله اندیس آنها مشخص می شوند.

در ++C ، اندیس آرایه از صفر شروع می شود.

کاربرد آرایه ها

آرایه ها در برنامه نویسی در مواردی کاربرد دارند که بخواهیم اطلاعات و داده ها را در طول اجرای برنامه حفظ نماییم.

اگر تعداد مقادیر اولیه کمتر از تعداد عضوهای آرایه باشد عضوهای باقیمانده بطور اتوماتیک، مقدار اولیه صفر می‌گیرند.

int x[5] = {12, 5, 7};

X				
12	5	7	0	0
0	1	2	3	4

بایستی توجه داشت که آرایه‌ها به صورت ضمنی مقدار اولیه صفر نمی‌گیرند. برنامه نویس باید به عضو اول آرایه، مقدار اولیه صفر تخصیص دهد تا عضوهای باقی‌مانده بطور اتوماتیک، مقدار اولیه صفر بگیرند.

int x[5] = {0};

X				
0	0	0	0	0
0	1	2	3	4

دستور زیر یک آرایه یک بعدی شش عنصری از نوع float ایجاد می‌نماید.

float x[] = {2.4, 6.3, -17.1, 14.2, 5.9, 16.5};

X					
2.4	6.3	-17.1	14.2	5.9	16.5
0	1	2	3	4	5

137

برنامه ذیل 100 عدد اعشاری و مثبت را گرفته تشکیل یک آرایه میدهد سپس مجموع عناصر آرایه را مشخص نموده نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
#include <iomanip.h>
int main()
{
    const int arrsize = 100 ;
    float x[ arrsize], tot = 0.0 ;
    for (int j=0; j<arrsize; j++)
        cin >> x[ j ];
    for (j=0; j<arrsize; j++)
        cout << setiosflags(ios::fixed|ios :: showpoint ) << setw(12) <<
        setprecision(2) << x[ j ] << endl;
    for (j=0; j<arrsize; j++)
        tot += x[ j ] ;
    cout << tot ;
    return 0 ;
}
```

138

برنامه ذیل 20 عدد اعشاری را گرفته تشکیل یک آرایه داده سپس کوچکترین عنصر آرایه را مشخص و نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    float x[20], s;
    int j ;
    clrscr() ;
    for(j=0; j<20 ; ++j) cin >> x[ j ];
    s = x[0 ] ;
    for(j=1; j<20; ++j)
        if(x[ j ] < s) s = x[ j ];
    cout << s << endl;
    return 0;
}
```

برنامه زیر 100 عدد اعشاری را گرفته برش حبابی (Bubble sort) بصورت صعودی مرتب می نماید.

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main ()
{
float x[100] , temp;
int i,j;
clrscr();
for(i=0; i<100; ++i)
cin >> x[i];
for(i=0; i<99; i++)
for(j=i+1; j<100; j++)
if(x[j] < x[i] )
{
temp = x[j];
x[j] = x[i];
x[i] = temp;
}
for(i=0; i<=99; i++)
cout << x[i] << endl;
return 0;
}
```

آرایه های دوبعدی (ماتریس ها)

ماتریسها بوسیله آرایه های دوبعدی در کامپیوتر نمایش داده میشوند.

```
int a[3][4];
```

	ستون 0	ستون 1	ستون 2	ستون 3
سطر 0	a[0][0]	a[0][1]	a[0][2]	a[0][3]
سطر 1	a[1][0]	a[1][1]	a[1][2]	a[1][3]
سطر 2	a[2][0]	a[2][1]	a[2][2]	a[2][3]

تخصیص مقادیر اولیه به عناصر آرایه :

```
int a[3][4] = { {1,2,3,4}, {5,6,7,8}, {9,10,11,12} } ;
```

	0	1	2	3
0	1	2	3	4
1	5	6	7	8
2	9	10	11	12

نکته 1 :

```
int a[3][4] = { {1}, {2,3}, {4,5,6} } ;
```

	0	1	2	3
0	1	0	0	0
1	2	3	0	0
2	4	5	6	0

نکته 2 :

```
int a[3][4] = {1, 2, 3, 4, 5};
```

	0	1	2	3
0	1	2	3	4
1	5	0	0	0
2	0	0	0	0

نکته 3 :

در یک آرایهٔ دواندیزی، هر سطر، در حقیقت آرایه‌ای یک اندیزی است. در اعلان آرایه‌های دواندیزی ذکر تعداد ستونها الزامی است.

```
int a[ ][4] = {1,2,3,4,5};
```

	0	1	2	3
0	1	2	3	4
1	5	0	0	0

برنامه زیر یک ماتریس 3×4 را گرفته مجموع عناصر آن را مشخص نموده و نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
#include <conio.h>
int main()
{
    float x[3][4], total= 0.0;
    int i,j;
    // generate matrix x.
    for(i=0; i<3; ++i)
    for (j=0; j<4; j++)
    cin >> x[ i ][j ];
    // calculate the sum of elements.
    for(i=0; i<3; ++i)
    for(j=0; j<4; j++)
    total + = x [ i ][j ];
    cout << "total = " << total << endl;
    return 0 ;
}
```